

Înclinația lui Lenin pentru Tjutčev este confirmată și de unul dintre cei mai apropiați tovarăși ai săi, V. Bonč-Brujevič :

„În cabinetul de lucru al lui Vladimir Ilici de la Sovnarkom, pe etajeră, lângă masă și, adesea, chiar pe masă, putea fi văzut volumașul lui F. Tjutčev. El îl răsfoia deseori, iarăși și iarăși recitindu-i versurile“¹.

În *Tabelul persoanelor cărora le sînt proiectate ridicarea de monumente în orașul Moscova și în alte orașe ale R.S.F.S.R.*, listă coordonată și semnată de Lenin, la 30 iulie 1918, alături de Pușkin, Lermontov, Nekrasov, Ogarjov, Șevcenko, Nikitin, Kol'cov, figura și numele lui Tjutčev².

La scurt timp după revoluția socialistă din Octombrie, cu ocazia instalării bibliotecii în cabinetul de lucru din Kremlin, Lenin personal a alcătuit lista scriitorilor și poeților ale căror opere dorea să le vadă lângă masa de lucru. În afara marilor clasici ai poeziei ruse (Pușkin, Lermontov, Nekrasov) în această listă au fost incluși și Tjutčev, Fet, Kol'cov, Majkov, Apuchtin, A.K. Tolstoj, Nadson. Gama largă a gustului estetic al lui Lenin este atestată și de faptul că în lucrările sale Vladimir Ilici cita și folosea imaginile poetice ale celor mai diferiți poeți ruși.

„Pravda“, „Zvezda“, „Nevskaja pravda“, revista „Prosvščenie“ și alte publicații ale Partidului comunist bolșevic, conduse și îndrumate nemijlocit de Lenin, au înserat în paginile lor nu numai versurile poeților revoluționari, poeților proveniți din mediul muncitoresc, ca de ex., V. Aleksandrovskij, A. Mașirov, M. Gerasimov, L. Starka, D. Odincova, A. Bogdanov, ci și poeziile unor poeți ca R. Ivnev, V. Knjazev, I. Bunin, N. Teffi, S. Esenin, G. Galin.

Ca redactor, Lenin încuraja, în primul rînd, poezia adînc ancorată în actualitate. În ziarul „Proletarul“ au fost publicate versurile lui Lunačarskij *Jubileu lui 9 ianuarie* (despre Duminica singeroasă din 1905) și balada satirică *Doi liberali* (despre tendința de împăcare a liberalilor cu țarismul). Versurile satirice din *Doi liberali* i-au plăcut atît de mult lui Lenin, încît doi ani mai tîrziu, în 1907, el îi propunea lui Lunačarskij să publice noi poezii în care să-i demaște pe reprezentanții burgheziei liberale: „N-ar fi bine, să faceți ca pe vremuri și să vă bateți joc de ei în versuri?“³.

În 1907 poezia lui Bal'mont *Aceasta a fost în Turcia*, destinată numărului cinci al ziarului „Iskra“, a fost însoțită de următoarea notă a lui Lenin, care explică una dintre cauzele popularității poetului în cercurile largi ale intelectualității ruse: „Reproducem două poezii care circulă din mină în mină și care caracterizează starea de spirit socială“⁴.

Este cunoscută reacția negativă a lui V. Brjusov la articolul programatic al lui Lenin *Organizația de partid și literatura de partid*. Doi ani mai tîrziu Vladimir Ilici remarca atitudinea anarhică, de revoluționar mic-burghez, a lui Brjusov față de revoluție. Citind ultimele versuri „De distrus vom distruge împreună, de construit însă — nu“ din poezia *Celor de aproape*, Lenin îl califica pe autorul lor ca „poet anarhist“⁵.

¹ *Op. cit.*, p. 704.

² *Op. cit.*, p. 574.

³ *Op. cit.*, vol. 48, p. 124.

⁴ *Vezi Исторический архив*, 1955, nr. 6, p. 9.

⁵ *В. И. Ленин о литературе и искусстве*, p. 289.